

[Blang.]

bragt ved en Ekstrabeskatning paa 3 Mill. Kr. om Aaret paa en lille Kreds af Landets Befolkning og tilmed paa Egne, der ikke har Gnist af lokal Interesse i denne Bro.

Gunnar Fog-Petersen: Idet jeg, hvad de almindelige Betragtninger angaar, kan henholde mig til, hvad mit Partis Ordfører har fremført, skal jeg med al skyldig Hensyntagen til Accelerationen i Medlemmernes Frokoststemning tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag. Det er Forudsætningen for de to Broer, der her foreslaas bygget, at de, naar de en Gang er færdige, bliver tilgængelige for fri Færdsel. For Lille Bælts Broens Vedkommende er dette ikke Tilfældet, men Spørgsmaalet vil jo senere blive taget op. Og det er heller ikke Tilfældet for den Bro, der nu bygges over Limfjorden ved Aalborg. Jeg gaar ud fra, at til sin Tid vil Spørgsmaalet ogsaa blive taget op for denne Bros Vedkommende, og jeg vil betragte det som givet, at der vil blive ens Regler for alle disse store Broer indenfor vort Lands Omraade.

Med Hensyn til Storstrømsbroen har jeg intet at bemærke ud over at give min Tilslutning. Med Hensyn til Broen over Odde Sund er Spørgsmaalet af en noget anden Karakter, og det har for hele Limfjords-spørgsmaalet en Rækkevidde, som jeg synes, ikke er blevet tilstrækkeligt betonet under Sagens hidtidige Behandling. Spørgsmaalet om Fiskeriet ved Limfjorden og Spørgsmaalet om Landbruget langs Fjorden er et meget stort økonomisk Anliggende. Den sidste Del af Spørgsmaalet, nemlig Landbrugsinteresserne, er alle andre Interesser i denne Sag saa langt overragende, saa overragende, at Resten nationaløkonomisk set er Bagateller overfor det. Naar jeg siger dette, er det naturligvis ud fra den Forudsætning, at Landbrug overhovedet er en rentabel Forretning, altsaa igen kan blive det, for hvis de nuværende Tilstande skulde blive raadende i Fremtiden, vil jeg frafalde enhver Bemærkning om de store økonomiske Interesser, der er knyttet til Ophjælpsningen af Landbrugsinteresserne ogsaa der.

Spørgsmaalet har tidligere været undersøgt gennem Kommissioner, sidst ved den store Limfjordskommission, der afgav

sin Betænkning i 1912, og Argumentationen fra denne Kommissionsbetænkning taler saamænd lige saa stærkt for at lukke Fjorden som for at holde den aaben. Men man skal jo i en saadan Kommission, naar man har fremført en Række Argumenter, drage en Konklusion, og den drages da derhen, at Fjorden skal holdes aaben mod Vest med fri Gennemstrømning i hele Fjordens Længde, og at man ved Stats-, Amts- og Kommuneforanstaltninger skal sørge for at sikre Kysterne langs hele Limfjorden. Den første Del af Opgaven har man fra det offentlige Side løst, men den sidste Del har man i utrolig Grad forsømt fra det offentlige Side. Det drejer sig her om mægtige Arealer, dels Arealer, der støder direkte op til Fjorden, og hvis Kote ligger saa lavt, at de kan være udsat for Oversvømmelser, dels de bagved liggende betydelige Arealer, hvis Afvanding med den Vandstand, der nu en Gang er i Fjorden, er uhyre mangelfuld. Hvis disse Interesser havde ligget lidt nærmere det Sted i Danmark, hvorfra alt Initiativ i Landet — hvad rimeligt er — udgaar, Landets Hovedstad, havde man ikke været saa blind for de Værdier, der ligger der. Og jeg føjer til, at i en Tid, hvor man taler om at sætte offentlige Arbejder i Gang og beskæftige mange Mennesker, der gaar ledige, ligger der her grænseløse Opgaver for Beskæftigelse af ikke alene de arbejdsledige langs med Fjorden, men der er Opgaver af et saadant Omfang, at Folk kunde trækkes til andre Steder fra og faa Beskæftigelse. Det vilde altsaa med det Forbehold, jeg har taget før, — det Forbehold maa man i øvrigt tage overfor alle Foretagender i dette Land — vise sig at være særdeles lønnende.

Hvad nu Spørgsmaalet Bro eller Dæmning angaar, har vi faaet nogle Oplysninger, som jeg ikke synes er tilfredsstillende. Der tales i en Skrivelse fra Vandbygningsdirektøren om den sagkyndige Kommission af 1912. Hvad nu Landbrugskundskaben i Limfjordskommissionen af 1912 angaar, da var den repræsenteret ved 3 fortræffelige, udmærkede Medlemmer, som jeg ikke har noget at indvende imod: Afdøde Folketingsmand Nørhave, afdøde Landstingsmand Nygart og afdøde Landstingsmand Breinholt, 3 Mænd, vi alle kender her fra Tinget, og hvis Kyndighed